

разнитѣ документи, които имамъ честь да приложа тукъ, положително се установява, че съмъ взелъ доста голѣмо участие не само отъ начало, като поведохъ народа и го съпроводихъ до Сату-ноу, улеснявайки го при всички мъчнотии и уреждайки всичкитѣ му спорове, но и до окончателното му настаняване въ Бесарабия. За целъта не само изразходвахъ пари, но и съвсемъ пренебрегнахъ себе си цѣли две години, само и само да видя веднажъ настанени нещастнитѣ си сънародници.“

Селимински е безусловно правъ да твърди това. Днесъ, когато събитията сж тѣй отминали въ забрава, ние можемъ наистина да установимъ документално, какъ той, движенъ отъ безгранична симпатия къмъ бедния и прокуденъ народъ, залѣга съ всички сили да бжде съветникъ и спасителъ въ тия най-трудни обстоятелства. И тукъ, както и въ Сливенъ по-рано, той действува по единъ наложителенъ императивъ на съвѣстъта си; и сега, както и по-късно, той изпълнява нравствения си дългъ, обхванатъ отъ извънредна чувствителностъ за неправди и страдания и готовъ на пълна самозабрава при отстояване на потъпканото народно право.

Часть отъ българитѣ, недоволни отъ Бесарабия, потеглили обратно за Турция и се настанили по разни мѣста отсамъ Дунава. Други пъкъ заминали за Ромъния, съ намѣрение да се събератъ съ пристигналитѣ по-рано тукъ свои събрата и образуватъ единъ съвсемъ новъ градъ. Понеже влашкото правителство не давало на българскитѣ бѣжанци свободно мѣсто за заселване, тѣ решили да си купятъ сами такова мѣсто и се спрѣли на чифлика Беряска край гр. Плоещъ, който билъ собственостъ на Янко Баладжано и се продавалъ на търгъ. Една депутация подала на 18 юлий 1830 г. заявление до княжеското правителство и успѣла да изпроси както необходимото позволение за застрояване на града „Новъ-Сливенъ“, така и нѣкои привилегии относно плащането на данѣнитѣ и отбиването на ангарията. Брашовскиятъ меценатъ Антонъ Ивановъ, който дошелъ въ Влашко, за да види роднинитѣ си, съ които не се билъ виждалъ 30 години, се трогналъ толкова силно отъ окаяното положение на съгражданитѣ си, щото изказалъ готовностъ да брой самъ сумата за откупване на чифлика Беряска. И той отпустналъ 286 хиляди гроша